

INFO

ΚΕΝΤΟΥΚΙ
ΣΑΜΑΝΤΑ ΣΧΕΜΠΛΙΝ
Μετάφραση: ΕΦΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Εκδόσεις Πατάκη-Patakis Publishers

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΚΕΝΤΟΥΚΙ»

Τα κλουβιά της μοναξιάς μας και η τεχνολογία

Η Σβέμπλιν κάνει πράξη τις υποσχέσεις της για τρόπο που είχε καθορίσει στο προηγούμενο έργο της

Η Σαμάντα Σβέμπλιν περιγράφει την αδιπραγμάτευτη σύγχρονη μοναξιά μέσα από το βιβλίο της «Κεντούκι» από τις εκδόσεις Πατάκη, είναι μια απεικόνιση, μια ενσάρκωση των ανθρώπινων και κοινωνικών σχέσεων. Ανθρώπινα όντα και τεχνολογικές εφευρέσεις εξομοιώνονται σε έναν παράλογο κόσμο. Όλοι συνθέτουν ένα σύνολο αδιάσπαστων σχέσεων, αρθρωμένο σε μια τυχαία, μονόδρομη και παγκόσμια κατεύθυνση. Ενα ιδιαίτερο σαγηνευτικό μυθιστόρημα, με εξαιρετικά πολύπλοκη αφήγηση, μια σκοτεινή και πρωτότυπη ιδέα που σε αιχμαλωτίζει! Από τις λίγες φορές που κλείνοντας το βιβλίο μου αφήνει ρωγμές και χαρακτήρες να σκέφτομαι για πολύ καιρό ακόμα!!

Η τεχνολογία ως πανάκεια απομυθοποιείται πλήρως εδώ, αφήνοντας τον αναγνώστη σε

ΓΟΥΛΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΟΣ

έναν ζοφερό κόσμο όπου οι άνθρωποι συνεισχύουν να είναι άνθρωποι με έναν ατελείωτο βρόχο στο λαιμό. Θα αναρωτηθείτε πώς η κοινωνία μπαίνει τόσο εύκολα σε αυτές τις παγίδες της νέας τεχνολογίας και την εξάρτησή της από αυτήν. Στο τέλος ειδικότερα είναι εξαιρετικά συγκλονιστικό. Η πραγματική μαγεία και ο τρόμος είναι ο τρόπος με τον οποίο αυτό το βιβλίο είναι τόσο πιστευτό, τόσο πολύ που αν βλέπατε ένα κεντούκι στο κατάστημα αύριο δεν θα σας εξέλιπτε καν.

Γιατί σχεδόν πάντα το πρόβλημα ξεκινά στα σπίτια -ήδη έχουν καταγραφεί χιλιάδες περιπτώσεις στο Βανκούβερ, το Χονγκ Κονγκ, το Τελ Αβίβ, τη Βαρκελώνη, την Ουακά- και διαδίδεται ταχύτητα σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης. Κουνέλια, κοράκια, αρκούδακια,

Ανθρώπινα όντα και τεχνολογικές εφευρέσεις εξομοιώνονται σε έναν παράλογο κόσμο

πάντα, δράκοι ή κουκουβάνιες, τα κεντούκι δεν είναι κατοικίδια ούτε ρομπότ. Μέσα από τα μηχανικά τους μάτια βλέπουν πραγματικοί άνθρωποι, και το ζήτημα είναι -το λένε στα δελτία ειδήσεων και το μοιράζονται στο Διαδίκτυο- ότι κάποιος που ζει στο Βερολίνο δεν είναι λογικό να μπορεί να τριγυρνάει στο σαλόνι κάποιου άλλου που ζει στο Σίδνεϊ, ούτε κάποιος που ζει στην Μπανγκόκ να μπορεί να τρώει το πρωινό του με τα παιδιά σας στο διαμέρισμά σας στο Μπουένος Άιρες. Ιδίως όταν αυτοί οι άνθρωποι, που τους βάζουμε μες στα σπίτια μας, είναι ανώνυμοι.

Το παιχνίδι

Σιγά σιγά γλιστράμε μέχρι να εγκλωβιστούμε σε ένα κλουβί της δικής μας κατασκευής. Οι εξελίξεις που παρακολουθούμε και οι τρόποι της χρήσης του κεντούκι μπορεί να γίνει εθιστική, να οδηγήσει σε συναισθήματα απομόνωσης ή αμφισβήτησης της αυτοεκτίμησης και τους τρόπους με τους οποίους το παιχνίδι γίνεται κατά τα άλλα επεμβατικό στον προσωπικό χώρο και την ψυχική υγεία. Οι ανατροπές σε κάνουν να συνειδητοποιήσεις πόσο οι ληθασμένες αντιλήψεις ή υποθέσεις μπορούν να έχουν τραγικά αποτελέσματα. Ποιος βρίσκεται στην άλλη πλευρά αυτών των παιχνιδιών και για ποιο σκοπό; Βρέθηκαν να αναρωτιέμαι. Η Σβέμπλιν κάνει πράξη τις υποσχέσεις της για τρόπο που είχε καθορίσει στο προηγούμενο έργο της. Έχει το χάρισμα τελικά να παρασύρει επιδέξια τον αναγνώστη σε ένα αίσθημα συνεχούς και το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό. ■